

ต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง

นางสาวสมใจ พยุงศักดิ์สถาพร

ศูนย์วิทยพัรพยากร

จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

ภาควิชาการบัญชี

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๗

ISBN 974-563-132-9

011518

i17674050

The Cost of Seabass Culture in Cages

Miss Somjai Pyunsaksataporn

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Accountancy

Department of Accountancy

Graduate School

Chulalongkorn University

1984

หัวข้อวิทยานิพนธ์   ต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง
โดย   นางสาวสมใจ พยุงศักดิ์สถาพร
ภาควิชา   การบัญชี
อาจารย์ที่ปรึกษา   นายขจรศักดิ์ เวชชการณย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม   ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเสริม วิมุกตะนันท์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....*สุประดิษฐ์ นูนาค*.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ นูนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....*พ.อ. 112*.....*พ.อ. ๑๑*.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์พิเศษ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา)

.....*ประพนธ์ ใจอ่อน*.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วรวรรณ ชัยอาญา)

.....*ขจรศักดิ์ เวชชการณย์*.....กรรมการ
(นายขจรศักดิ์ เวชชการณย์)

.....*บุญเสริม วิมุกตะนันท์*.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเสริม วิมุกตะนันท์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง
ชื่อนิพนธ์	นางสาวสมใจ พยุงศักดิ์สถาพร
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายชจรศักดิ์ เวชชการณย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเสริม วิมุกตะนันท์
ภาควิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งนับเป็นนโยบายที่สำคัญนโยบายหนึ่งของรัฐในการช่วยเหลือประชาชนผู้ยากไร้ในเขตจังหวัดชายฝั่งทั่วไป เพื่อให้มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดีขึ้น อันเป็นการแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รัฐบาลได้พิจารณาเลือกปลากะพงขาวเป็นตัวอย่างสัตว์น้ำหนึ่งในการส่งเสริม เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงที่จะก่อให้เกิดอาชีพและรายได้แก่ชาวชนบทที่ยากไร้ต่อไป

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษาถึงเศรษฐกิจการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของปีการผลิต ๒๕๖๕ ซึ่งการเลี้ยงส่วนใหญ่ยังเป็นการเลี้ยงระดับยังชีพ การพิจารณาคัดเลือกตัวอย่างได้พิจารณาเลือกแหล่งที่มีการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังมากที่สุด ซึ่งปรากฏว่าจังหวัดสงขลาเป็นแหล่งการเลี้ยงปลากะพงขาวที่สำคัญที่สุด จึงได้เลือกตำบลหัวเขาแดงและตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เป็นตัวแทนในการศึกษาและวิจัย โดยรวบรวมข้อมูลจากการสอบถาม เอกสาร และรายงานการวิจัยต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ถึงเงินลงทุนเริ่มแรก รายได้ ต้นทุน ผลตอบแทนจากการลงทุน และจุดคุ้มทุน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ของการเพาะเลี้ยง เพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจของผู้ที่สนใจและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผลการศึกษาปรากฏว่า ในปีการผลิต ๒๕๖๕ แหล่งศึกษาตัวอย่างมีการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังโดยเฉลี่ย ๓ กระชังต่อฟาร์ม เศรษฐกิจการเพาะเลี้ยงโดยสรุปคือ เขตตำบลหัวเขาแดง มีผลผลิตเฉลี่ยต่อฟาร์ม ๑,๗๐๙ กิโลกรัม ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย

๓๐.๗๔ บาทต่อกิโลกรัม เงินลงทุนเริ่มแรกของการเลี้ยง ๑๖,๘๖๕ บาทต่อฟาร์ม อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนร้อยละ ๓๗๑.๕๘ หรือ ๓.๗๒ เท่า และจุดคุ้มทุนในการผลิต ๔๑๘ กิโลกรัม เมื่อมียอดขาย ๓๑,๓๔๗ บาท ตำบลเกาะยอมีผลผลิตเฉลี่ยต่อฟาร์ม ๑,๗๐๒ กิโลกรัม ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย ๓๘.๘๓ บาทต่อกิโลกรัม เงินลงทุนเริ่มแรกของการเลี้ยง ๑๕,๐๖๕ บาทต่อฟาร์ม อัตราผลตอบแทนจากการลงทุนร้อยละ ๒๕๕.๕๘ หรือ ๒.๕๖ เท่า และจุดคุ้มทุนในการผลิต ๕๐๘ กิโลกรัม เมื่อมี ยอดขาย ๓๘,๐๖๕ บาท ฉะนั้นผลตอบแทนที่ได้รับจากการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง จึงอยู่ในอัตราที่สูงมาก

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญในการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังประกอบด้วย ปัญหาการผลิตลูกปลากะพงขาวไม่เพียงพอและทันต่อความต้องการของผู้เลี้ยง นโยบาย การผลิตและจำหน่ายลูกปลากะพงขาวของกรมประมง ปัญหาข้อขัดแย้งในการผลิต ลูกปลาฯ ของกรมประมงเพื่อใช้เลี้ยงภายในประเทศหรือเพื่อการส่งออก ปัญหาความ ขาดแคลนความรู้และความเข้าใจในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของเกษตรกรผู้เลี้ยง ปัญหา การตลาดของปลาเนื้อที่ค่อนข้างจะจำกัด ปัญหาอาหารใช้เลี้ยงปลา โรค และศัตรู ของปลากะพงขาว ปัญหามลภาวะและปัญหาเงินลงทุน เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง เอกชนและรัฐบาลในการพัฒนาอาชีพนี้ต่อไป การแก้ไขที่ ผู้เขียนมีความเห็นว่า บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตลอดจนรัฐบาลจะต้องร่วมมือประสาน งานกันอย่างใกล้ชิด เฉพาะอย่างยิ่ง

๑. รัฐควรกำหนดนโยบายการผลิตและการจำหน่ายลูกปลากะพงขาวให้ ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง และเอกชนโรง เพาะฟักในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดการกระจายผลผลิตปลาเนื้อในอนาคด.

๒. ส่งเสริมให้เอกชนสามารถเพาะพันธุ์และอนุบาลลูกปลากะพงขาวได้เอง โดยรัฐจะให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทางด้านวิชาการ เทคนิค และการอนุเคราะห์ ทางด้านอื่น ๆ เช่น การส่งเสริมการลงทุน การภาษีอากร การให้สินเชื่อ เป็นต้น เพื่อแบ่งเบาภาระการผลิตลูกปลากะพงขาวของกรมประมง และขณะเดียวกันเอกชน โรงเพาะฟักควรจะเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอื่น ๆ ประกอบไปด้วย เพื่อลดค่าใช้จ่ายประจำ ของการอนุบาลลูกปลากะพงขาว

๓. กรมประมงควรปรับปรุงปัจจัยการผลิตและเทคนิคต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนผลผลิตและลดค่าใช้จ่ายในการผลิตลูกปลากะพงขาว

๔. เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนลูกปลากะพงขาวในประเทศ รัฐควรวางนโยบายสกัดกั้นการส่งออกลูกปลากะพงขาวไปต่างประเทศ โดยให้กระทรวงพาณิชย์เอกชนโรงเพาะฟักน้อยที่สุด เช่น การกำหนดโควตาการส่งออกสำหรับเอกชนโรงเพาะฟักที่ซื้อลูกปลาจากกรมประมงไปอนุบาล และเพื่อเป็นการตอบแทนในการที่รัฐจำกัดโควตาการส่งออกลูกปลากะพงขาว รัฐควรให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่าง ๆ เช่น การภาษีอากร การให้สินเชื่อ เป็นต้น

๕. ส่งเสริมให้ความรู้และความเข้าใจแก่เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงในการเลี้ยงปลากะพงขาว และจัดให้มีการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง เอกชนที่เกี่ยวข้อง และเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งระดับท้องถิ่นและระดับภูมิภาค

๖. ส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มในการเลี้ยงปลากะพงขาวที่ถูกต้องและมีระเบียบ เพื่อสร้างอำนาจต่อรอง และเพื่อผลทางด้านการบริหารและการจัดการทางการผลิต ตลอดจนการส่งเสริมด้านการตลาด

๗. รัฐควรส่งเสริมและช่วยเหลือพัฒนากลไกทางการตลาดของปลากะพงขาวที่ยังขาดคนกลางในการดำเนินการแพร่กระจายผลผลิตไปยังตลาดอื่น ๆ ทั้งในและนอกประเทศ เช่น ส่งเสริมในการรวมกลุ่มสหกรณ์หรือกลุ่มต่าง ๆ ของเกษตรกรให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องช่วยเหลือประสานงานทางด้านการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ

๘. ส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและวิจัยเพื่อหาอาหารทดแทนปลาเบ็ดที่ใช้ในการเลี้ยงปลากะพงขาวในปัจจุบัน อาหารทดแทนดังกล่าวควรเป็นอาหารที่มีราคาถูก มีคุณค่าอาหารดีและเก็บได้นาน เพื่อป้องกันความขาดแคลนอาหารที่ใช้เลี้ยงปลาในอนาคต

แนวทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังจะต้องได้รับการแก้ไขพร้อม ๆ กันไปทุกฝ่ายด้วยความร่วมมืออย่างดี จึงจะทำให้การพัฒนาการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง เป็นอาชีพหลักของประชาชนต่อไป

Thesis Title   The Cost of Seabass Culture in Cages
Name   Miss Somjai Pyunsaksataporn
Thesis Advisor   Mr. Kachornsak Wetchagarun
Thesis Co-advisor   Assistant Professor Boonserm Vimuktanandana
Department   Accountancy
Academic Year   1983

Abstract

Coastal aquaculture promotion is one of the major policies of the Government of Thailand to uplift the socio-economic conditions of the rural poor along the coastal provinces of the kingdom. Among other aquatic species, seabass (Lates calcarifer) has been selected as one of the most ideal species for such promotion. The task is to create an alternative job opportunity as well as to generate an additional income to the rural poor.

This thesis aims to investigate the economic of seabass culture in cage during the 1982 production year. Tambon Hua Khao Daeng and Tambon Koh Yoh, Muang District, Songkhla province are selected as study sites. Primary data are obtained from field interview of primary producers, whereas secondary data are obtained from literature survey and discussion with government officials and persons concerned.

The study revealed that during the production year, the primary producers operated on the average three cages per farm.

Seabass culture proved to be highly profitable in both production sites. The rates of return on investment were 372 and 256 per cent for Tambon Hua Khao Daeng and Tambon Koh Yoh respectively. The break-even point was at the production level of 418 kgs. with the total sale revenue of 31,347 Baht for Tambon Hua Khao Daeng and at the production level of 508 kgs. and total sale revenue of 38,064 Baht for Tambon Koh Yoh.

Major problems encountered in seabass culture were the lack of precise government policy in fish seed production which leads to the uncertainty in private investment in such venture; conflicting administrative strategies in fish seed production and the sale of seed whether for domestic use or for export; the lack of propagation techniques and know-how among the active fish-farmers; the limited market extent; problems in fish feed, disease and fish predators, pollution and credit facility, for example.

To resolve these problems, it is recommended that close collaboration among all parties concerned are essential, particularly along the following line:-

1. The government should set a precise policy in fish seed production and the sale of seed.

2. The government should assist the private sector by providing all technical support, know-how, credit facility and other incentives in order to strengthen the firm establishment of such venture in the fish farming industry.

3. Further research and investigation in fish propagation is necessary to reduce production cost and to increase production capability.

4. To investigate for a new fish feed substitution as a safe guard to future feed shortage.

5. To educate and train fish-farmers for a better understanding and know-how.

6. To promote the establishment of farmer institutions to create collective bargaining power and

7. The government should carry out the market promotion and assist in the improvement of market mechanism for the better distribution of product both domestically and internationally.

With such efforts to alleviate all the above-mentioned problems and obstacles, seabass culture could become one of the prominent income producing ventures in the Country.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

ในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากบุคคลหลายท่านด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ขจรศักดิ์ เวชชการณีย์ หัวหน้างานเศรษฐกิจการประมง กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านได้แนะนำหัวข้อและให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา โดยให้หลักเกณฑ์ ความรู้ แนวทางในการหาข้อมูล และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ตลอดจนอำนวยความสะดวกเจ้าหน้าที่ร่วมเดินทางกับผู้เขียนเพื่อหาข้อมูล และแนะนำเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ในจังหวัดสงขลาอีกด้วย ท่านศาสตราจารย์เพ็ญแข สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการวิจัยด้วยดีตลอดมา ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณท่านทั้งสองไว้เป็นอย่างสูงในที่นี้

และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญเสริม วิมุกตะนันท์ อาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์วรวรรณ ชัยอาญา ที่ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์นี้ด้วย

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบคุณคุณคุณไพโรจน์ พรหมานนท์ ผู้อำนวยการสถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ จังหวัดสงขลา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่าน หัวหน้าสำนักงานประมงจังหวัดสงขลา พนักงานสถิติประจำสำนักงานประมงจังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและความร่วมมืออย่างดีในการรวบรวมข้อมูลแก่ผู้เขียน และบุคคลที่ผู้เขียนขอขอบคุณอย่างยิ่ง คือ เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในจังหวัดสงขลา ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดี ตลอดจนบุคคลอื่น ๆ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน เป็นกำลังใจ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมดังมุ่งหมาย ผู้เขียนขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สมใจ พยุงศักดิ์สถาพร

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ญ
รายการตารางประกอบ.....	ฅ
รายการรูปภาพประกอบ.....	ซ
บทที่	
๑. บทนำ.....	๑
ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๔
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	๔
ขอบเขตการวิจัย.....	๕
วิธีการทำวิจัย.....	๖
อุปสรรคของการวิจัย.....	๙
การศึกษาจากเอกสาร.....	๑๐
๒. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปลากะพงขาว.....	๑๑
ประวัติปลากะพงขาว.....	๑๑
การเพาะพันธุ์ปลากะพงขาวในประเทศไทย.....	๑๗
การรวบรวมไข่และการฟักไข่ปลากะพงขาว.....	๒๒
การอนุบาลลูกปลากะพงขาว.....	๒๔
วิธีการเลี้ยงปลากะพงขาว.....	๒๘
อาหารใช้เลี้ยงปลากะพงขาว.....	๓๑
ปัญหาโรคและศัตรูของการเลี้ยงปลากะพงขาว.....	๓๔
การตลาดของปลากะพงขาว.....	๓๗

บทที่

๓. สภาพทั่วไปของท้องที่และลักษณะการผลิตของแหล่ง เพาะ เลี้ยงที่เลือกทำ การวิจัย.....	๓๘
สภาพทั่วไปของแหล่ง เพาะ เลี้ยงที่เลือกทำการวิจัย.....	๓๘
ลักษณะการผลิตของแหล่งทำการวิจัย.....	๔๐
๔. การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้ของการเพาะ เลี้ยงปลากะพงขาวใน... กระชัง.....	๕๖
ต้นทุนการเพาะ เลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง.....	๕๖
รายได้.....	๗๖
การเปรียบเทียบต้นทุนกับรายได้.....	๗๗
การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน.....	๗๘
การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน.....	๗๘
๕. ปัญหา อุปสรรค และบทบาทของรัฐบาล.....	๘๖
ปัญหาและอุปสรรค.....	๘๖
บทบาทของรัฐบาลต่อการเพาะ เลี้ยงปลากะพงขาว.....	๘๔
๖. สรุปและข้อเสนอแนะ.....	๑๐๐
สรุปผลการศึกษา.....	๑๐๐
ข้อเสนอแนะ.....	๑๐๑
บรรณานุกรม.....	๑๑๐
ภาคผนวก.....	๑๑๓
ประวัติผู้เขียน.....	๑๓๑

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑. อัตราการฟักออกเป็นตัวของลูกปลาที่ระดับความเค็มต่าง ๆ กัน.....	๒๓
๒. การยุบของถุงอาหาร (Yolk sac) ของลูกปลาเมื่ออายุต่างกัน.....	๒๔
๓. อัตราการรอดของลูกปลาที่ระดับความเค็มต่าง ๆ กัน.....	๒๔
๔. ชนิดและปริมาณอาหารที่ให้ลูกปลาเมื่ออายุต่าง ๆ กัน.....	๓๔
๕. ราคาจำหน่ายปลากะพงขาวเฉลี่ยต่อกิโลกรัมที่สะพานปลากรุงเทพฯ (ปลาตายที่ได้จากการประมงอวนลาก).....	๓๔
๖. แผนภูมิแสดงทางเดินการตลาดของปลากะพงขาวในจังหวัดสงขลา....	๔๕
๗. ต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังโดยเฉลี่ยของเกษตรกร... ตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕.....	๖๓
๘. เงินลงทุนและอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยของสินทรัพย์และอุปกรณ์การเพาะ เลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกร ตำบลหัวเขาแดง อำเภอ เมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕.....	๖๗
๙. ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์และอุปกรณ์ที่ใช้เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง ของเกษตรกร ตำบลหัวเขาแดง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕.....	๖๘
๑๐. ต้นทุนการเพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังโดยเฉลี่ยของเกษตรกร ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผลผลิตปี ๒๕๒๕.....	๗๐
๑๑. เงินลงทุนและอายุการใช้งานโดยเฉลี่ยของสินทรัพย์และอุปกรณ์การ... เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชังของเกษตรกร ตำบลเกาะยอ..... อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕.....	๗๓
๑๒. ค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์และอุปกรณ์ที่ใช้เพาะเลี้ยงปลากะพงขาวใน กระชังของเกษตรกร ตำบลเกาะยอ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ปีการผลิต ๒๕๒๕.....	๗๔
๑๓. ต้นทุน รายได้ โดยเฉลี่ยต่อฟาร์มปลากะพงขาวในกระชังต่อ ๑ ปี.....	๗๕
๑๔. ต้นทุนคงที่รวม ต้นทุนผันแปรรวม และต้นทุนผันแปรต่อ ๑ กิโลกรัม.....	๘๑

รายการรูปภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
๑. ลักษณะภายนอกของปลากะพงขาว.....	๑๓
๒. ลักษณะของลูกปลากะพงขาวขนาดเล็ก.....	๑๕
๓. ปลากะพงขาวจากการเลี้ยงในกระชังในล่อนในระยะเวลา ๑ ปี.....	๑๕
๔. บ่อเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์ปลากะพงขาว.....	๑๘
๕. บ่อเพาะฟักปลากะพงขาว.....	๑๘
๖. การฉีดฮอร์โมนให้แม่พันธุ์ปลากะพงขาวในการผสมเทียม.....	๒๑
๗. การจำหน่ายพันธุ์ปลากะพงขาวที่สถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่ง ชาติ จังหวัดสงขลา.....	๒๑
๘. การปักขึงกระชังประจำที่.....	๓๐
๙. ลักษณะของกระชังลอย.....	๓๐
๑๐. ลักษณะการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง ในจังหวัดสงขลา.....	๔๓
๑๑. บริเวณหน้าบ้านใช้เป็นที่เลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง.....	๔๓
๑๒. กระชังอนุบาลลูกปลากะพงขาว.....	๔๖
๑๓. การอนุบาลลูกปลากะพงขาว.....	๔๖
๑๔. ลักษณะของกระชังเลี้ยงปลากะพงขาว.....	๔๘
๑๕. การให้อาหารปลากะพงขาว.....	๔๘